

Књига пророка Данила – број двадесет шест

Nabuhodonosorovih sedam vremena: proročki splet koji razotkriva paganizam, papstvo i Sjedinjene Države

Jeff Pippenger
2023-12-21

Симбол Навуходоносора у четвртом поглављу задивљује. Његових „седам времена“ представљало је временске периоде током којих су паганство (свакодневна жртва) и папство (преступ опустошења) газили Светињу и војску.

Тада чух једнога светога где говори; и други свети рече ономе светоме који говораше: Докле ће трајати виђење о свакодневној жртви и о преступу опустошења, да се и светиња и војска предају да буду погажене? Данило 8:13.

Гажење „и светиње и војске“, забележено у тринаестом стиху, представља „седам времена“ која су била последња од двеју Божјих негодовања; а Навуходоносорових „седам времена“ представља „седам времена“ која су била прва од Божјих негодовања, али су оба пророчки представљена као иста линија.

И развући ћу над Јерусалимом уже Самарије и висак дома Ахавова; и обрисаћу Јерусалим као што човек брише зделу, бришући је и преврћући је наопако. 2. Царевима 21:13.

Осма глава Данила, и тринаести стих, односи се на другу линију Божјих негодовања, каква су била доведена на јужно царство Јудино, почев од 677. године пре Христа.

Навуходоносорових „седам времена“ представљају линију Божјег првог негодовања, каква су била доведена на северно царство Израилево, почев од 723. године пре Христа.

Навуходоносорових „седам времена“ представљају хиљаду двеста и шездесет година током којих је паганизам газио светињу и војску, а затим хиљаду двеста и шездесет година током којих је папство газило светињу и војску.

Papalizam je jednostavno paganizam prekriven ispovedanjem hrišćanstva. Takoreći, „kršteni paganizam“. U katolicizmu nema ničega što predstavlja Hrista ili hrišćanstvo. Svet je tu činjenicu naučio iz istorije mračnog srednjeg veka, ali je od 1798. godine svet to zaboravio. Papstvo ima isto srce kao i paganizam. Religija i obredi tih religija istovetni su. Navuhodonosorov sud od „sedam vremena“ sastojao se u tome da mu je dato srce zveri. Srce zveri koje mu je dato bilo je srce koje je predstavljalo religiju paganizma, bilo da je to bio otvoreni paganizam ili prikriveni paganizam u obliku katolicizma. Sestra Vajt poistovećuje aždaju u Otkrovenju dvanaest sa Sotonom, ali u sekundarnom smislu ona je paganski Rim.

„Тако, док аждаја првенствено представља Сотону, она је, у споредном смислу, симбол паганског Рима.“ Велика борба, 439.

Звер којег је Навуходоносор представљао током „седам времена“, био је звер аждаје током хиљаду двеста шездесет дана, а затим звер католицизма током још хиљаду двеста шездесет дана. На крају тих дана Навуходоносор је симбол Сједињених Држава, које су у коначници лажни пророк. Пророчки, Навуходоносор је представљао аждају, звер и лажног пророка, што су троструке силе које сачињавају духовни Вавилон и које воде свет ка Армагедону. Навуходоносор представља дословни Вавилон, и чинећи то, био је употребљен као симбол све три силе које сачињавају духовни Вавилон последњих дана.

Да бисмо препознали управо уочену симболику, важно је да најпре сместимо Навуходоносора у 1798. годину, када је његово царство обновљено на крају „седам времена“. Утврдићемо ову прекретницу у четвртом поглављу Књиге пророка Данила, пре него што почнемо да систематичније пролазимо кроз то поглавље.

У „време краја“ 1798. године, књига пророка Данила била је отпечаћена, и тада је испунила своју сврху да пружи све већу светлост која ће испитати, очистити и произвести две класе богомољаца. Отпечаћење књиге пророка Данила означава почетак процеса испитивања у три корака, који се заснива на истинама откривеним у то време.

И рече: Иди својим путем, Даниле; јер су ове речи затворене и запечаћене до времена свршетка. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће безбожно поступати; и нико од безбожника неће разумети; али ће разумни разумети. Данило 12:9, 10.

Пророчка сврха отварања књиге која се састоји од књиге пророка Данила и књиге Откривења јесте да испита нараштај који је жив у току историје у којој је књига отворена. У дванаестом поглављу Данила идентификована су три временска пророчанства. Прво је хиљаду двеста и шездесет година током којих је сила светог народа требало да буде расејана.

А ти, Данило, затвори ове речи и запечати књигу до времена свршетка; многи ће претраживати, и знање ће се умножити. Тада ја Данило погледах, и гле, стајаху друга двојица, један с ове стране обале реке, а други с оне стране обале реке. И један рече човеку обученом у лан, који беше над водама реке: Докле ће трајати крај ових чудеса? И чух човека обученог у лан, који беше над водама реке, кад подиже десницу своју и левицу своју к небу, и закле се Оним који живи довека да ће то бити за време, времена и по времена; и кад доврши да разбије силу светог народа, све ће се ово свршити. Данило 12:4–7.

Друга два пророчка периода у дванаестој глави јесу хиљаду двеста и деведесет дана и хиљаду три стотине и тридесет и пет дана.

И чух, али не разумех; тада рекох: Господару мој, какав ће бити свршетак овога? А он рече: Иди својим путем, Данило; јер су ове речи затворене и запечаћене до времена краја. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће безбожно поступати; и ниједан од безбожника неће разумети; али ће разумни разумети. И од времена када се укине свагдашња жртва и постави гадост опустошења, биће хиљаду

двеста и деведесет дана. Благо ономе који чека и доспе до хиљаду триста и тридесет и пет дана. Данило 12:8–12.

У стиховима се израз „време свршетка“ помиње двапут и одређује као тренутак када ће Данилове речи бити отпечаћене. Речи које су предмет отпечаћивања у „време свршетка“ јесу три пророчка раздобља: хиљаду двеста шездесет (време, времена и по времена), хиљаду двеста деведесет и хиљаду триста тридесет и пет. Два од та три раздобља одређена су као „дани“. Два од та три окончала су се 1798. године, а треће се окончало на самом крају 1843. године. Управо је на самом крају 1843. године, јер стих каже: „благо ономе који чека и доспе до...“

Реч „долази“ значи дотиче. Блажен је, дакле, онај који чека, а такође и дотиче први дан 1844. године. Време одлагања из приче о десет девојака започело је при првом разочарању у милеритској историји, а то разочарање дошло је последњег дана 1843. године, и последњи дан 1843. године дотиче први дан 1844. године. Благослов чекања отпочео је онда када је време одлагања отпочело при првом разочарању.

Има још много тога што треба размотрити у овим стиховима, али поента коју овде разматрамо јесте пророчка улога Данила. Сврха књиге пророка Данила, коју Данило представља у том одломку, јесте да произведе тростепени процес испитивања када књига буде отпечаћена. Данилу је било речено да иде својим путем до времена краја, када је књига требало да буде отпечаћена. Закључак поглавља наглашава шта ће се догодити када време краја наступи.

А ти иди својим путем до свршетка; јер ћеш починути и устати на свој део на крају дана. Данило 12:13.

Књига пророка Данила требало је да стоји на свом месту на крају пророчких дана Данилових.

„Када Бог неком човеку повери посебно дело које треба да изврши, он треба да стоји на свом месту и у свом уделу као што је чинио Данило, спреман да одговори на Божји позив, спреман да испуни Његову намеру.“ Manuscript Releases, volume 6, 108.

У време краја, 1798. године, Данило је стајао на своме месту, што је у тринаестом стиху изражено речима: „на крају дана“. Завршетак Навуходоносоровог изгнанства од „седам времена“ означава 1798. годину, јер се окончао „на крају дана“.

И на свршетку тих дана ја, Навуходоносор, подигох очи своје к небу, и разум мој врати ми се, и благослових Вишњег, и хвалих и славих Онога који живи довека, чија је власт власт вечна, и царство његово од колена до колена; и сви становници земаљски сматрају се као ништа; и Он чини по вољи својој у војсци небеској и међу становницима земаљским; и нико не може задржати руке његове, нити му рећи: Шта чиниш? У исто време врати ми се разум мој; и ради славе царства мојега, вратише ми се част моја и светлост моја; и саветници моји и великаши моји потражише ме; и утврдих се у царству своме, и величанствено достојанство би ми придодато. Сада ја, Навуходоносор, хвалим

и узвишујем и славим Цара небескога, чија су сва дела истина, и путеви његови суд; и оне који ходе у поносу кадар је понизити. Данило 4:34–37.

Израз „крај дана“ представља време свршетка 1798. године. Тада је Навуходоносор био утврђен у своме царству, које више није било историја звери паганизма и папства. У том тренутку Навуходоносор је представљао потпуно обраћеног човека, и тиме је представљао земаљску звер библијског пророчанства која је почела да влада 1798. године; и започела је као јагње, премда јој је било одређено да напослетку проговори као аждаја. Он представља земаљску звер која ће владати седамдесет симболичних година у испуњењу Исаије двадесет треће, као што је његово дословно царство владало седамдесет дословних година. Симболика је „непробојна“.

Навуходоносор представља пророчку везу између три силе приказане у Откривењу, у дванаестој и тринаестој глави. Тамо су оне означене као аждаја, звер из мора и звер из земље. У шеснаестој глави Откривења оне су означене као три силе које воде свет ка Армагедону. Навуходоносорских „седам времена“ повезује све три те звери, јер дословни Вавилон осликава духовни Вавилон, а иста пророчка линија која се налази у књизи пророка Данила наставља се у књизи Откривења, јер те две књиге једна другу доводе до савршенства.

Навуходоносор представља 1798. годину као пророчку везу између змаја, звери и лажног пророка. Година 1798. била је „време краја“ за вест првог анђела и милеритску историју. Вилијам Милер био је наведен да целокупну своју пророчку структуру заснује на свом препознавању змаја као паганства и звери као католицизма, али није увидео Сједињене Државе као звер из земље и лажног пророка. Могао је да сагледа историју која је претходила „времену краја“ 1798. године, али будућност је још увек била будућност. У „време краја“ 1989. године, тада ће све три силе бити препознате.

Скидање печата с пророчног препознавања аждаје и звери 1798. године представљено је реком Улај у поглављима седам, осам и девет. Скидање печата с пророчног препознавања аждаје, звери и лажног пророка 1989. године представљено је реком Хидекел у поглављима десет, једанаест и дванаест. Навуходоносор представља покрет првог анђела који је дошао 1798. године, и он је праслика Валтасара, који представља покрет трећег анђела што је дошао 1989. године. Из тог разлога, Навуходоносоров други сан, у четвртом поглављу, представља поруку првог анђела.

„Седам времена“ Навуходоносорова окончала су се „у време краја“ 1798. године, доласком опоменске поруке о суду који треба да дође. На „крају дана“ он је обраћен човек, те стога представља републикански рог звери из земље, када је био сличан јагњету. Он истовремено представља и филаделфијски протестантски рог звери из земље.

Као први цар Вавилона, он је праслика Валтазара, последњег цара Вавилона. Његов суд био је предочен судом над Невродом, а затим је и сам предочавао суд над Валтазаром. Његов суд представљао је отпочињање истражног суда 22. октобра 1844. године.

Цар Навуходоносор свим народима, племенима и језицима, који живе по свој земљи: мир да вам се умножи. Наумих да објавим знаке и чудеса која ми учини Бог Вишњи. Како су велики знаци његови! и како су силна чудеса његова! царство је његово царство вечно, и владавина његова од колена до колена. Ја, Навуходоносор, бејах спокојан у дому своме и напредовах у дворцу своме; усних сан који ме уплаши, и помисли на постељи мојој и виђења главе моје узнемирише ме. Данило 4:1–5.

Сан је уплашио Навуходоносора, а симболика сна представља вечно јеванђеље првог анђела, које заповеда људима да се „боје Бога“.

И видех другог анђела где лети посред неба, који имаше вечно јеванђеље да га објави онима што живе на земљи, и сваком народу, и племену, и језику, и роду, Говорећи јаким гласом: Бојте се Бога, и подајте му славу; јер дође час суда његова: и поклоните се Ономе који је створио небо, и земљу, и море, и изворе вода. Откривење 14:6, 7.

Вечно јеванђеље је порука у три корака: први корак, како је представљен у првом анђелу, јесте бојати се Бога; други корак јесте одати Му славу; а трећи је представљен часом Његовог суда. „Слава“ представља карактер, а друго „хајде да“ у извештају о Нимродовој побуни јесте место где је испитиван карактер града и куле. То је био истражни суд. Сједињење цркве и државе јесте лик звери, а Нимродов други корак састојао се у испољавању лика звери; али други корак вечног јеванђеља доноси прослављање Божјег карактера, а не Нимродовог.

Навуходоносоров страх је симбол првог испита, као што је и Данилов избор да не једе вавилонску храну био такав, јер се Данило бојао Бога. Први анђеол је дошао у историји 1798. године, а потом је био оснажен 11. августа 1840. године. Навуходоносоров сан смешта долазак прве поруке у време свршетка, 1798. године.

Усних сан који ме је уплашио, и мисли на постељи мојој и виђења главе моје узнемирише ме. Зато издадох заповест да ми доведу све мудраце вавилонске преда ме, да ми обзнане тумачење сна. Тада уђоше врачари, звјездари, Халдејци и гатари; и казах им сан пред њима, али ми не обзнанише његово тумачење. А најпосле дође преда ме Данило, коме је име Валтасар, по имену бога мога, и у коме је дух светих богова; и пред њим казах сан, говорећи: О Валтасаре, старешино врачаџа, јер знам да је у теби дух светих богова и да те никаква тајна не збуњује, кажи ми виђења сна мога, која сам видео, и његово тумачење. Данило 4:5–9.

Долазак прве поруке у време краја 1798. године, који је представљен Навуходоносоровим страхом, означава тренутак када је књига пророка Данила требало да буде отворена.

А ти, Данило, затвори ове речи и запечати књигу до времена краја: многи ће тамо-амо ходити, и знање ће се умножити. ... И рече: Иди својим путем, Данило, јер су ове речи затворене и запечаћене до времена краја. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожни ће безбожно поступати: и нико од безбожних неће разумети; али ће разумни разумети. Данило 12:4, 9, 10.

Када је књига пророка Данила била откривена у „време свршетка“, људи су били позвани да дођу и испитају умножавање знања, и тај позив је на крају произвео две класе поклоника. Једна класа није могла да разуме, а друга је могла. Мудраци Вавилона, представљени као „гатари, звездарци, Халдејци и врачари“, нису могли да разумеју, али Данило је разумео. Вавилонски „мудраци“ нису могли да разумеју, и стога представљају зле. Данило је представљао мудре.

Наставићемо са четвртим поглављем књиге пророка Данила у наредном чланку.

„Они који су неверни делу Божјем оскудевају у начелности; њихови побуди нису такве природе да би их навели да под свим околностима изаберу оно што је право. Слуге Божје треба да у свако време осећају да су под оком свога Послодавца. Онај који је посматрао скрнавну гозбу Валтазареву присутан је у свим нашим установама, у књиговодственој канцеларији трговца, у приватној радионици; и бескрвна рука подједнако сигурно бележи ваше немарно поступање као што је забележила страшну осуду богохулног цара. Валтазарева осуда била је написана огњеним речима: ‘Измерен си на мерилима, и нашао си се мањкав’; и ако пропустите да испуните своје Богом дане дужности, ваша осуда биће иста.“ Messages to Young People, 229.